

El carrilet, font d'inspiració

Josep Garcia > TEXT

El tren d'Olot va deixar molts de records, alguns en forma de música. Les cançons poden esdevenir elements de la crònica històrica i el cas del Tren d'Olot no n'és una excepció. L'any 1982, a Olot, Joan Josep Mayans, Toia Codina, Josep Berga, Àngel Girona, Lluís Güell i Lluís Canals van crear el grup de música tradicional El Tren d'Olot. Part dels seus integrants van fundar posteriorment el grup de música i l'associació El Til·ler. D'aquella primerenca formació, també en va sorgir una cançó, amb lletra de Joan Josep Mayans i Àngel Girona, i música del mateix Mayans. La primera estrofa diu: Ja fa prous anys / que el carrilet, / no ens alegra l'espai / amb el seu xiulet. / El seu fum de carbó / no escampa ja pel cel, / ben bé que enyorem tots / el tripitrec del tren. / Hei!, Hei!, el carrilet, / Xup, xup, el Tren d'Olot.

—RICARD CORS. L'any 1994, amb motiu dels vint-i-cinc anys de la desaparició del tren, Ricard Cors, de la Cellera de Ter, va escriure-li també una cançó dedicada en què va voler que hi sortissin tots els pobles del recorregut. «Per això, la cançó comença a Olot i acaba a Girona», ens explica. La cançó va ser editada dins el disc *El Tren d'Olot* (Global, 1998), del grup Nou Disseny. Actualment, el mateix Ricard Cors, amb Cristina Cat i Lluís Farrés, formen un grup musical de ballables que porta precisament per nom El Tren d'Olot.

—PEP PUIGDEMONT. Una nova cançó dedicada al tren d'Olot va ser la que va escriure l'any 1995 l'animador infantil i familiar Pep Puigdemont. La cançó, *El Tren d'Olot*, es va publicar sis anys més tard, en el que va ser el ser disc finalista del premi Cavall Fort al disc infantil català de l'any 2001, *Olor de festa* (Musicalia Producciones, 2001). Segons l'autor, la cançó va partir «d'una música que ja havia compost anteriorment, dedicada al grup d'Esplai Els Quivís de l'Estació, que tenien la seu a l'antiga estació de tren d'Olot.»

—GRUP DE FOLK. Segurament, però, la cançó més difosa i coneguda de totes les dedicades al tren olotí és la que va popularitzar el Grup de Folk al final dels seixanta del

segle passat. La va escriure Albert Sòria el 1967. De fet, és una adaptació lliure d'una cançó popular nord-americana, amb la inclusió d'una dita popular referida al tren. Amb els anys, la tradició oral també l'ha difosa, encara que sovint parcialment. La cançó té una segona estrofa referida al tren de Mataró i una tercera dedicada a un carrilet que es podria interpretar, per partida doble, com el d'Olot i el de Sant Feliu de Guíxols.

Aquesta cançó va formar part dels reculls de *Les rondes de cançons*, de l'equip Telster-33 —format per Àngel Fàbregues, Arseni Sallent, Miquel Raventós i Jaume Arnella—, previ al Grup de Folk, i que des del 1963 va editar cançoners populars a l'abast del gran públic. El Grup de Folk va incloure-la en el seu segon àlbum, *Folk 2* (Als 4 Vents, 1968). Aquest, juntament amb el primer, *Festival Folk* (Als 4 Vents, 1967), va ser reeditat el 2003 per la discogràfica Picap en un únic disc. Posteriorment, es van publicar dos àlbums més commemoratius del Grup de Folk —amb noves versions i nous arranjaments—, titulats *Els temps encara estan canviant* (Discmedi, 2001/2003), en el segon volum dels quals hi trobem una nova versió de la cançó, interpretada en aquest cas per Jaume Arnella, que és, de fet, qui més l'ha difosa al llarg dels anys.

Alguns membres del grup El tren d'Olot al local dels antics Caputxins on assajaven a principis de la dècada de 1980. De davant a darrere: Toia Codina, Joan Josep Mayans, Àngel Girona, Pep Berga i Lluís Güell // FOTO: Joan Oller